

РЕШЕНИЕ

№ 28736

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 11.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **350** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по депозирана жалба на И. Й. Д. с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. Г. срещу Решение № 2153-21-362 от 03.12.2025 г. на директор ТП на НОИ, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 29.08.2025 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при Териториално поделение - С. град при Национален осигурителен институт (ТП на НОИ).

С жалбата се иска отмяна на решението по съображения за незаконосъобразност и неправилност. Навеждат се доводи за погрешно изчисление на НОИ при определянето и отпускането на лична пенсия с оглед твърдението, че за периода от 12.06.2016 г. до 07.02.2017г. и от 01.05.2017 г. до 20.04.2019г. липсват данни за осигуряване. Твърди се, че в посочения период жалбоподателят е осъществявала трудово правоотношение, за което има данни при осигурителя „ПРЕМИЕРС КОНСУЛТ“ ООД – С., за което са подавани декларации за осигурени лица в НОИ. Изложено е, че експерт на осигурителния институт е издал задължителни предписания за заличаване на подадени данни за жалбоподателя с код за „вид осигурен - 10“ за процесният период, което е в противоречие с разпоредбите на НПОС, регламентиращи допустимите доказателствени средства за установяване на осигурителен стаж и доход, като предписанието се основава на предположения за нередовност на съществуваща, но непълна счетоводна документация. На следващо място се твърди, че за осигурителен стаж на изпълнителите по договори за управление и контрол на търговски дружества се признава времето, за което са внесени или дължими осигурителни вноски върху не по-малко от минималния осигурителен доход по чл. 6, ал. 2, т. 3 от КСО и на основание чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да

упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а и продължава до прекратяването на същата, като за И. Д. в качеството ѝ на осигурено лице са подавани надлежно в НОИ данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя. Също така се твърди, че управителят по договора за управление и контрол е задължително осигурен за социалните рискове: общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. На последно място е посочено, че правоотношението между жалбоподателя и търговското дружество възниква със сключването на договора, но същото има действие спрямо трети лица от вписването му в ТР, поради което вписването на договора за управление в търговския регистър няма правопораждащ ефект за съществуването на самия договор, а само относно представителната власт на дружеството спрямо трети лица. Моли съда да разпорежи на ТП на НОИ да преизчисли дължимата пенсия като присъедини и процесните периоди, за които приема, че не следва да се изчислява осигурителен доход. Претендира разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят И. Й. Д. редовно уведомена, не се явява, не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуалния ѝ представител с изразено становище, че поддържа жалбата по аргументи, изложени в нея, а предписанието за заличаване на данни от 17.08.2020г. представлява нарушение по см. на чл. 40, ал. 1 от НПОС, тъй като осигурителния стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО -с трудови, служебни, осигурителни книжки или с документ по утвърден образец.

Ответникът – директор на ТП на НОИ - С. град се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Излага становище, че задължителните предписания са били предмет на съдебен контрол и е прието, че същите са правилни и законосъобразни. Такава информация в регистъра на осигурените лица не е имало към датата на подаване на заявлението и този стаж няма как да бъде зачетен. Разпореждането е правилно и законосъобразно и моли съда да потвърди решението на административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена, не изпраща представител, не взема отношение по основателността на жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 10-ти състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Въз основа на заявление Обр. УП-1 с вх. № 2113-21-3550 от 09.06.2025г. до директора на ТП на НОИ – С.-град на жалбоподателя И. Й. Д. е била отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ЛПОСВ) в размер на 1 623.68 лв. по чл. 99, ал. 1, т. 2, буква „д“ от КСО, във връзка с чл. 10, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж с Разпореждане № [ЕГН] от 29.08.2025 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при ТП НОИ С.-град.

Към заявлението били представени документи за осигурителен стаж, описани в част III: Обр. УП-2 с изх. № 1240 от 08.03.2006 г. за периода от 01.01.1997 г. до 31.12.2006 г. и Обр. УП-3 с изх. № 1245 от 08.03.2006 г. за периоди от 18.06.1987 г. до 12.02.2002 г. и от 13.08.2002 г. до 20.02.2006 г., както и трудова книжка № 2 и служебна книжка № 030 от 07.02.2007г. Въз основа на събраните документи и при съобразяване с данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в Регистъра на осигурените лица (РОЛ) от длъжностното лице по ПО са зачетени за осигурителен стаж от III категория труд общо 35 г., 04 м. и 22 дни като първоначално, въз основа на документите по чл. 2 от НПОС, с Разпореждане № [ЕГН] от 26.06.2025 г. на основание чл. 70, ал. 13 от КСО на жалбоподателя е отпусната пенсия в минимален размер от 535.93 лв. до определяне на действителния ѝ размер. С Разпореждане № [ЕГН] от 29.08.2025 г. е определена пенсия в размер на 1 623.68 лв.

Срещу така издаденото разпореждане е постъпила жалба от И. Й. Д.. С Решение № 2153-21-362 от 03.12.2025г. директорът на ТП на НОИ С.-град оставя жалбата без уважение, като я приема за неоснователна. За да потвърди разпореждането административният орган излага съображения, че за претендиращия период от 12.06.2016 г. до 07.02.2017 г. и от 01.05.2017 г. до 20.04.2019г. по правоотношение с дружеството „ПРЕМИЕРС КОНСУЛТ“ ООД, жалбоподателят Д. не е била осигурено лице. В мотивите си е изложил, че тази констатация се извежда от осъществяван последващ контрол по реда на КСО от контролните органи на ТП на НОИ – С. град, установяващ недоказана реално осъществявана от жалбоподателя трудова дейност, за която осигурителя е подавал данни в РОЛ. За извършената проверка е бил издаден Констативен протокол с № КП-5-21-00797 от 17.08.2020 г. (официален документ по чл. 32 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ). Проверката на контролните органи е приключила с издаване на задължителни предписания (ЗП) с № ЗД-21-00797133 от 17.08.2020 г. за заличаване на осигурителни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Административният орган в мотивите на решението си също така е посочил, че задължителните предписания са влезли в сила след съдебно обжалване, като Решение № 5498 от 29.09.2021г., постановено от АССГ по адм. дело № 6427/2021г., е оставено в сила с Решение № 9871 от 04.11.2022 г. на Върховен административен съд по адм.дело № 2087/2022 г. по описа на съда, VI отделение. Въз основа на което данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в РОЛ за периода от 15.06.2016 г. до 19.04.2019 г. вкл. са били служебно заличени по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17 декември 2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. С оглед липсата на данни в РОЛ към датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия, административният орган приел, че пенсионният орган правилно и обосновано не е зачел посочения период на заличени данни за осигурителен стаж. Като в допълнение е изложил и че с Решение № 3338 от 21.05.2021 г. по адм. дело № 11580/2020 г. по описа на АССГ е отхвърлена жалба на Д. срещу Разпореждане № 214-00-9146-5 от 25.09.2020 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, с което на жалбоподателя е отказано парично обезщетение за безработица поради наличието на същите заличените осигурителни данни в РОЛ като пенсионният орган не е зачел осигурителния стаж за периода от 15.06.2016 г. до 19.04.2019 г. вкл.

По делото е приложена административната преписка и документи, представени от жалбоподателя - декларация образец № 1, фишове за заплата, договори между „ПРЕМИЕРС КОНСУЛТ“ ООД и жалбоподателя, с които дружеството възлага на управителя да ръководи бизнес процесите на търговското дружество в съответствие с действащата нормативна уредба, дружествения договор на дружеството, решенията на общото му събрание, както и клаузите от настоящият договор, ведно с приложени анекси.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу акт подлежащ на съдебен контрол - решение на директора на ТП на НОИ – С. град, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт - Решение № 2153-21-362 от 03.12.2025г. е издаден от компетентен орган – директора на ТП на НОИ - С. град, който съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО се произнася по жалби срещу разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО, като по делото е представена Заповед № 1712 от 17.08.2015 г. на Управителя на НОИ.

Потвърденото с решението на директора на ТП на НОИ - С. [населено място] с № [ЕГН] от

29.08.2025г. също е издадено от компетентен орган, при спазване на разпоредбата на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО – длъжностно лице, на което е възложено ръководство по пенсионно осигуряване – А. Т. В..

Представена е Заповед с № 1015-21-247 от 04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с която в пункт II са определени длъжностните лица, на които е възложено ръководството по пенсионно осигуряване по смисъла на чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 99, ал. 1 от КСО, като в т. 4 фигурира длъжностното лице А. Т. В., издала процесното разпореждане.

При издаването на решението е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от длъжностното лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ – С. град. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Спорът по настоящото дело се отнася до това дали при определяне размера на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст пенсионният орган правилно не е зачел претендирания от жалбоподателката период като осигурителен стаж и доход по правоотношение с „Премиерс консулт“ ООД.

Законосъобразността на незначитането на периода от 15.06.2016 г. до 19.04.2019 г. следва да бъде преценена с оглед правните последици на влезлите в сила задължителни предписания и постановените по повод тях съдебни решения.

По делото е безспорно установено, че след извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00797133/17.08.2020г. за заличаване на подадените за жалбоподателката данни по чл.5, ал.4, т.1 КСО. Законосъобразността на тези задължителни предписания е била предмет на самостоятелно съдебно производство, приключило с Решение № 5498 от 29.09.2021 г. по адм. д. № 6427/2021 г. на Административен съд София-град, оставено в сила с Решение № 9871 от 04.11.2022 г. по адм. д. № 2087/2022 г. на Върховния административен съд, VI отделение. С тези решения окончателно е прието, че задължителните предписания са законосъобразни и правилно е разпоредено заличаването на подадените за жалбоподателката данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО за процесния период.

В мотивите на решението си Върховният административен съд е приел, че не са били налице предпоставките за осигуряване на жалбоподателката като лице по чл. 4, ал. 1, т. 7 КСО и че осигурителят не е подал коректни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, поради което правилно е разпоредено тяхното заличаване. Следователно въпросът относно законосъобразността на заличаването на осигурителните данни е разрешен с влязъл в сила съдебен акт и не може да бъде пререшаван в настоящото производство.

След влизане в сила на задължителните предписания данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО за процесния период са били служебно заличени по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. Към датата на постановяване на настоящото оспорено разпореждане тези данни не са съществували в Регистъра на осигурените лица. Съгласно чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването

възниква от деня, в който лицето започне да упражнява трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, а съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва такава трудова дейност и за което са внесени или са дължими осигурителни вноски. В настоящия случай обаче именно наличието на предпоставките за възникване на осигурително правоотношение и законосъобразността на подадените данни са били предмет на приключилото с влязъл в сила съдебен акт производство. Поради това пенсионният орган не е разполагал с правомощие повторно да преценява тези въпроси, а е бил длъжен да се съобрази с настъпилите правни последици от влезлите в сила задължителни предписания и извършеното въз основа на тях заличаване на данните.

При липсата на валидни данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО за процесния период пенсионният орган, действайки при условията на обвързана компетентност, правилно не е зачел същия като осигурителен стаж при определяне размера на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст. Неоснователни са възраженията на жалбоподателката, основани на представените договор за управление, анекси към него и платежни документи. Тези доказателства са били относими към производството по съдебния контрол върху задължителните предписания, в което е разрешен спорът относно законосъобразността на подадените и впоследствие заличени осигурителни данни. След приключването на това производство с влязъл в сила съдебен акт те не могат да обосноват различен извод в настоящото производство, чийто предмет е единствено законосъобразността на пенсионното разпореждане, постановено при вече настъпилите правни последици от заличаването на данните.

Не подлежи на нова самостоятелна преценка от пенсионния орган и от съда в рамките на настоящото производство, доколкото законосъобразността на задължителните предписания и произтичащото от тях заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, е окончателно разрешена с влязъл в сила съдебен акт.

Ето защо съдът приема, че процесното разпореждане, както и потвърждаващото го решение на директора на ТП на НОИ, са постановени в съответствие с материалноправните разпоредби на Кодекса за социално осигуряване и правилно процесният период не е бил зачетен като осигурителен стаж при определяне размера на отпуснатата пенсия.

Издаденото разпореждане и потвърждаващото го решение са законосъобразни по всички критерии на чл. 146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във вр. чл. 37 от ЗПП, във вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро (200 лв) за настоящата съдебна инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 10 - ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Й. Д. срещу Решение № 2153-21-362 от 03.12.2025 г. на директор Териториално поделение при Национален осигурителен институт - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 29.08.2025 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване при Териториално поделение С.-град при Национален осигурителен институт.

ОСЪЖДА И. Й. Д. да заплати на Националния осигурителен институт съдебни разноси в общ размер на 102.26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента).

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.